

Одризката група асти се посочва като най-близка поселница на Сливенските покрайнини, а на западъ отъ тѣхъ — тая на селетитѣ (Astii, Astae; Selletaes, Caelatae; у долупосочени географи прави се разлика между послѣдните две, което би могло да се оттаде на ортографична погрѣшка). Първоначално аститѣ (*Ἀσται*) сѫ били между Perinthos и днешния Созополъ, значи въ крайморската часть на днешна Тракия (въ тѣсна смисъль на думата: Одрински и Цариградски виласти). Страбонъ ги споменува като пирати-хайдути. Тѣ сѫ имали и отдалено политическо минало съ центъръ Виза (VII, § 48). Земята имъ се наричала *Ἀστική* (Астика), а по Теофанъ и Стеф. Византиусъ — *χώρα βυζαντίου*. Часть отъ тѣхъ сѫ били изселени въ Мала-Азия (Ср. Plin. IV, 45; Ptolom. III, 11; Theoph. Simm., II, 17, 4, който споменува за *Ἀστική* дори въ VII-я вѣкъ, като име на горната областъ между Одринъ и Пловдивъ).

Отъ послѣдния цитатъ особено, се види, че терминътъ Астика въ тракийския и късно прѣзъ римския периодъ е обгръщалъ и покрайнините на днешно Сливенско. Съ името на аститѣ ний често ще се срѣщаме, но покрай тѣхъ се отбелѣзватъ и други три малки одризки групи, които визиратъ разни кѣтове на днешна юго-източна България, а именно: скирмиади, нипсиани и кабилети. Съ първите две, съгласно Херодотъ, персийския царь Дарий, на пътъ срѣщу скитите задъ Дунава, се срѣщалъ между Аполония (Созополъ) и Месемврия. Кабилетите ще носятъ името си отъ това на главния имъ градъ Кабиле (съверозападно до днешния Ямболъ), около който сѫ живѣли. Слѣдвало би, именно тая тракийска група, числяща се къмъ одризи и асти, да се счита за поселница на старата Сливенска околностъ.

За битътъ на траките много не се знае. Туй, което имаме за него, длѣжи се на чужди източници. Прѣдаватъ ни се обикновенно като скотовъдци и като поклонници на оргии. Политическата имъ история, ако може да става дума за такава, е застѣпена въ дребни, междуособни войни и систематически грабежи. Страбонъ, напримѣръ, безъ стѣснение ги нарича разбойници. Като езичници, зачитали сѫ най-вече Бога на веселието и сѫ го чествували съ вино.